

[Landbrugsministeren.]

skedigelse af Tjenestefolk o. s. v. Det viser Erfaringerne fra hver Gang, der har været vanskelige Forhold for Gaardmændene.

Nej, naar det mindre Landbrug klarer sig bedre under de nuværende Prisforhold, er Aarsagen utvivlsomt Fedevarerproduktionen. Det har vist sig Gang efter Gang under normale Forhold, at selv om vi har været inde i Prissvingninger, i Prisdnedgang, holder Priserne sig længst og mest stabile for Smør, Flæsk og Æg og gaar hurtigere og mere ned for Korn, Heste, Fedekvæg o. s. v., og jeg tror ikke, der er nogen Sandsynlighed for, at denne Udvikling ikke vil holde sig i den kommende Tid.

Maa jeg saa endelig føje hertil, at det er jo utvivlsomt saaledes, at Landbrugets Evne til at producere billigere, til at faa mere ud af Jorden, er større, end den har været tidligere. Der er ingen Tvivl om, at hvis Prisforholdene mellem Landbrugets Salgsvarer og dets Produktionsomkostninger er de samme nu som før Krigen, for en 15—20 Aar siden, vil Nettooverskuddet blive betydelig større for Landmændene, end det var før Krigen (Munterhed). Ja, jeg hører nok, at ærede Medlemmer ler, og det er jo ogsaa glædeligt, at Forholdene er saaledes, for det vidner netop om den mægtige Fremgang, der er i vor Evne til at producere, og det gælder ikke alene Landbruget, men alle Erhverv. Men deraf følger jo, at hvis ikke andre Erhverv faar en større Fortjeneste, efterhaanden som Tiden gaar, vil Landbruget faa en fortsat Gældsforøgelse gennem Ejendomsprisernes Stigning.

Det ærede Medlem Hr. Clausager overdrev, synes jeg, ganske betydeligt i sine Spaadomme om Landbrugets Kapitalforbrug og Underskud, og jeg vil gerne her henvisse til de Udtalelser, som blev fremsat fra mange forskellige Sider i Perioden 1925—26, den Gang Kronen gik i Pari. Da hørte man jo Gang paa Gang de samme Udtalelser, men det viste sig, da Skatteligningen kom, at disse Udtalelser var meget overdrevne. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at det ærede Medlems Udtalelser i Aftes var en meget stærk Overdrivelse. Selv om jeg erkender fuldt ud, at det Prisforhold, der gælder for Øjeblikket for Landbrugets Salgsvarer, ikke betinger et rimeligt Forrentningsforhold i Landbruget, forekommer det mig alligevel, at man skal være meget varsom med at bruge Betegnelsen Krise, for det er dog kun en nogle Maaneder gammel Krise, hvis der overhovedet er Tale om

en Krise. Alle ved jo, at Forholdene var ret gunstige for Landbruget i Foraaret, og alle ved ogsaa, at da Prisforholdene artede sig, som de gjorde i Forsommeren, fik vi en Medhjælper i den for Landbruget usædvanlig gode Sommer, en Sommer med saa rigeligt Græs, at vi vel ikke har haft noget lignende nogen Sinde tidligere, og det betød jo et ualmindelig ringe Indkøb af Foderstoffer, Kraftfoder o. s. v. til Kreaturerne, saa jeg tror nok, jeg tør sige, at det danske Landbrug i de første Maaneder af Sommeren ikke har arbejdet under særlig ugunstige Vilkaar — det vil altsaa sige, at det er i Efterommeren og Efteraaret, Landbruget har haft de vanskelige Tider. Men selv om jeg erkender, at Tiderne er vanskelige, mener jeg dog, det er farligt at overdrive Tidernes Vanskelighed ikke mindst, naar det er Medlemmer af Rigsdagen, Medlemmer, som udtaler sig paa Landbrugets Vegne, der gør det. For hvad hjælper saadanne Udtalelser, hvad hjælper saadanne Klager, hvad bliver Resultatet af dem? Tør man tage Ansvar for det Resultat, det vil medføre? Hvis Landboerne vil høre efter de Udtalelser, bliver Resultatet jo ganske simpelt Stilstand i Landbruget, Arbejdsløshed og Kapitalflugt fra Landbruget, hvad ingenlunde kan være til Gavn for Landbruget, og en Nedsættelse af Produktionen, som utvivlsomt er til betydelig Skade for Landbruget. Det er utvivlsomt, at en jævn, konstant Produktion er det bedste for det danske Landbrug, det betyder den største Sikkerhed for, at vi ikke faar saa store Svingninger i Priserne. En svingende Produktion, en stigende Produktion til en Tid med et efterfølgende stærkt Fald fremkalder selvsagt meget stærke Svingninger i Priserne, som igen er til Ødelæggelse for Landbruget.

Erfaringen fra de senere Tider viser, at naar vi har været inde i Tider, hvor der var Misforhold mellem Prisen paa Salgsvarer og Produktionsomkostninger, har det danske Landbrug Gang efter Gang klarer sig bedre end vore Konkurrenter, naar Talen er om Produktion af Fedevarer. Det er utvivlsomt saaledes, at vi forstaaer at arbejde bedre og forstandigere og faar mere ud af vort Arbejde end noget andet Lands Landbrug, naar der er Tale om Produktion af Fedevarer, og det betyder, at hvis vi kommer ind i saa ugunstige Prisforhold, som det tegner til i Øjeblikket, vil vore Konkurrenter blive ramt langt haardere end vi i det danske Landbrug; og det vil jo atter sige, at der er Haab om, at vi ogsaa denne Gang